

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Inleiding

Extremadura is één van de belangrijkste vogelgebieden van Europa. Door sommigen een ornithologisch paradijs genoemd. Dit dankzij de vele verschillende habitats.

Het hoge Sierra Gredos gebergte, met besneeuwde toppen tot 2592 meter. Dit gebergte ligt voor een deel in het noordoosten van de Extremadura. La Vera is het lagere deel van de Sierra Gredos dat in de Extremadura ligt, met bergtoppen tot ca. 2000 meter. Gebergten zijn klimaatscheidingen die, op soms een klein oppervlak, het weer beïnvloeden. Zo valt aan de zuidkant van het gebergte ca. 2500 mm regen. Ca. 30 km noordelijk valt maar 770 mm regen per jaar. De temperatuur verschillen zijn ook erg groot.

Vogelsoorten o.a.: rode- en blauwe rotslijster, zwarte en rode wouw, alpenheggemus, veel gieren soorten en arenden, grijze gors en zwarte tapuit.

In de laagvlaktes van La Serena, in het zuidoosten van Extremadura, zijn stuwmeren waar je veel vogels kunt waarnemen. Het "steppe" landschap bestaat uit uitgestrekte graslanden. De rivier de Zújar meandert door het plateau. Ten oosten en zuiden van het plateau zijn bergketens, die tot 950 meter hoogte rijzen. Het landschap is bedekt met Mediterraan bos en struikgewas.

Hier vooral grote- en kleine trap, Thekla leeuwerik, zuidelijke klapekster, witbuik- en zwartbuik zandhoenders, hop, steenuil en rode patrijs.

De eerste paar dagen van deze reis van SNP gaat naar het middelste deel van de Extremadura. In de omgeving van Trujillo en Cáceres. De laatste 3dagen gaan we iets naar het noorden, naar het Nationaal park Monfragüe en omliggend gebied.

Omgeving Trujillo

Een wijds steppe landschap met veel rotsen. Dehesas met steeneiken. Soms een veld met graan. De rivieren zijn enigszins getemd omdat er stuwdammen aangelegd zijn voor het opwekken van elektriciteit.

Trujillo is een oude stad, gebouwd op een granieten heuvel. Boven op de top staat een voormalig Moorse burcht, vanwaar je een mooi zicht hebt op de stad. Het heeft zijn rijkdom te danken aan de Conquistadores, de veroveraars van "de nieuwe wereld". Trujillo is de geboorteplaats van twee grote veroveraars, Francisco de Pizarro en Francisco de Orellana. Pizarro was de veroveraar van Peru en ontdekker van het legendarische Inca-keizerrijk in 1532. Orellana ontdekte de Amazone. Uit deze stad en andere plaatsen in Extremadura komen nog heel veel andere veroveraars. Trujillo is een niet al te grote stad en heeft het oude karakter van een conquistadores stad behouden en is zeer de moeite waard voor een bezoek. Het heeft vele mooie oude gebouwen, 16de - en 17de eeuwse adellijke paleizen, gecombineerd met een uitbundige vegetatie, cactussen, palm- olijf- en sinaasappelbomen en magnolia's. Het heeft een gezellig en oud centrum.

De kleine torenvalk – een kolonievogel - broedt in de stad Trujillo, in het oude stierenvechters gebouw. Ook grote roofvogels als slangenarend, slechtvalk en grauwe kiekendieven komen in deze omgeving voor.

In de steppe komen vooral de grote – en kleine trap voor, (deze reis helaas niet gespot). De scharrelaar broedt in kasten die bevestigd zijn aan stroompalen. Hier ook veel verschillende leeuwerik soorten.

Een verwant van onze spreeuw is de zwarte spreeuw, die hier veel voor komt.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Dag 1 24 april

Om 07.53 zijn we door de veiligheidscontrole. Zoals gewoonlijk moet de fototas grondig geïnspecteerd worden. We vertrekken op tijd rond 09.50 uur. Vliegtijd 2.05 uur naar Madrid met een 773-800.

We moeten met de bus van T2 naar T4. Dat is wel een beetje lastig te vinden en kost veel tijd, wel een uur extra.

Als we onze huurbusjes hebben opgehaald en de Walkietalkies getest zijn gaan we op reis. Ik toets in de TomTom Talavera. Maar als ik rij staat de zon verkeerd! Ik rij nog een stuk en Ruud laat weten dat we verkeerd rijden. We rijden oostwaarts en het moet westwaarts zijn.

Talavera moest zijn: Talavera de la Reine. We keren om en nu komt het goed.

Na Madrid gaan we de goede kant op. Onderweg zwarte spreeuw, rode wouw, buizerd. Zo rond 17.00 uur moeten we nog ca 200 km rijden. We stoppen bij een benzine station voor wat versnaperingen en sanitaire stop. Na de afslag van Almaraz Norte stoppen we op een provinciale weg. Een Iberische klapekster op de hoogspanningsdraad en enkele bijeneters op de paaltjes van de sproei installatie. Ook een groep koereigers tussen de witte koeien. En ooievaars.

Foto Marcel

Ver weg een boom met het nest van de rode wouw. De vogel zit op de eieren. We zien ook een buizerd. De klapekster heeft de bezoek gekregen van een tweede soortgenoot.

Na aankomst bij het hotel krijgt iedereen een kamer. Rond 19.30 uur gaan we naar het grote plein in Trujillo. Daar vliegen veel gierzwaluwen, ook de vale. Veel ooievaars op hun nest op de gebouwen. Tamme duiven en mussen en zwarte spreeuwen. Zo nu en dan een kleine torenvalk.

We zoeken een restaurant. Het eerste op de hoek, El Medivo, kan ons ontvangen. Afspraak door Ruud gemaakt wat de prijs ongeveer moet worden. Het is "shared diner". De gerechten worden op tafel gezet en iedereen neemt wat lekkers van de opgediende schalen. Voor de niet vegetariërs worden er aparte schotels geserveerd.

Dag 2 25 april

In de vroege ochtend - nog voor het ontbijt - is het op het grote plein rustig, maar de gierzwaluwen en ooievaars zijn allang wakker. We horen een geluid dat we niet direct thuis kunnen brengen. Maar het is een zwarte roodstaart.

Verder zien we rotszwaluwen en tamme duiven. Mussen en zwarte spreeuwen.

Als de zon opkomt en de oude gebouwen beschijnt krijg je mooie plaatjes.

← Foto Jo

Foto Marcel →

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Als we aan de rand van de oude stad komen zit een hop op een gebouw te roepen. Ook de 3 zwarte spreeuwen naast de hop doen hun best.

De wielewaal laat zich ook horen. Groenlingen, die we eerst voor een cirlegors aanzagen, zijn ook present. Europese kanaries overal.

Puttertjes zijn ook aan de rand van de stad.

We passeren huizen van de familie Chaves-Sotomayor, gebouwd in 1486.

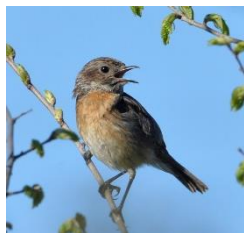
Het waren de eerste huizen in Trujillo met arcades. Ook hebben deze huizen binnenplaatsen.

Na het ontbijt gaan we op stap. Bij de oude brug richting Cáceres stoppen we en maken een wandeling langs een deel van de Rio Magasca.

Grauwe gors, ooievaarsnesten, roodkopklauwier, Cetti's zanger, nachtegaal, roodborsttapuit met jongen.

Plotseling een overvliegende kwak. Meestal rusten die vogels overdag in dichte begroeiing. Het zijn schemer actieve vogels. Overvliegende krakeenden.

Op de oude brug een Waaierstaart rietzanger, de oude naam voor de graszanger. We horen veel nachtegale, We zien ekster, boerenzwaluwen, zwarte spreeuwen, het nest van een ooievaar in de hoogspanningsmast en nachtegale zingen.

In het water Kaspische Moersschildpadden.

Verderop zelfs een ooievaarsflat. →

Even verderop links een grote drinkplaats. Steltkluten, dodaars, bijeneters, krakeenden, wilde eenden, zwarte wouwen, staartmees, blauwe eksters, vinken en op afstand roept de koekoek.

Heel ver weg een monniksgier. Vale gieren hoog in de lucht. Blauwe reiger. Vrouwtje blauwe kiekendief.

Kalender leeuweriken in de lucht. Dikke snavel en de achterrand van de vleugel is wit. Maar ook gewone veldleeuweriken. Ver weg zien we een paar gieren.

Vee weiden gaat hier op een andere manier dan in Nederland. De velden zijn ook erg groot. Ze worden gevoerd vanuit een Pick-up truck.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

In Santa Marta de Magasca gaan we lunchen. De kleine supermarkt krijgt plotseling veel bezoek en de kassa draait overuren.

In de ruimte van de plaatselijke fontein peuzelen we al het lekkers op.

← Foto Jo.

We stoppen op een parkeerplaats naast de weg. Diep onder ons een riviertje. Boven het water een snel vliegende ijsvogel, roodborstapuit, roodstuitwaluw met zijn "fietsbroek".

Kraaien en een kiekendief. Kauwtjes, een kuifleeuwerik op een paaltje. Grauwe gorzen, daar zijn er heel veel van in Spanje.

Aan een aantal stroompalen hangen veel broedkasten voor scharrelaars.

De kasten worden ook gebruikt door andere vogels, kauwtjes en soms een steenuil.

Maar we zien gelukkig veel scharrelaars op de draden zitten. Ze zijn terug uit Afrika gelukkig. Sommige jaren zie je er niet één. Prachtige vogels, variabele blauwe kleuren (meer blauw groen) aan de voorkant en bruin op de rug.

Op de foto van de steenarend is ook vaag een torenvalk te zien. →

Ik zie een grote roofvogel, ver weg, van de grond opvliegen/opstijgen.

Het is een jonge steenarend. Veel roofvogels worden geplaagd door

andere vogels die ze zien als een bedreiging. Bij steenarenden is er een grote variatie in kleuren. Vogels uit Noord Europa zijn meestal lichter van kleur. Het kleed is daar vaak onregelmatig en vlekkelig.

In Iberië hebben de jonge vogels een zwarte eindband op de verder witte staart, en minder wit in de basis van de slagpennen. De Iberische steenarend is ook een beetje kleiner en de vleugels zijn aan de onderzijde ook donkerder, dan zijn soortgenoten uit noord Europa.

De steenarend heeft zeer lange, brede, goed gefingerde vleugels en een lange staart. Waar de vleugels bij het lichaam komen zijn de vleugels "ingesnoerd of ingeknepen".

Het belangrijkste kenmerk van een jonge steenarend is: donker, gelijkmatig bruin, een lichte kruin en nek en een felwitte staart met brede zwarte eindband.

Steenarenden doen er ongeveer 5 jaar over om hun volwassen kleed te krijgen.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Bij een klein plasje dodaars, krakeenden, vrouw bruine kiekendief.

Koereigers zie je hier veel, en in Nederland zien we ze ook vaker. Hier zitten ze op de rug van schapen.

Plotseling 2 rode patrijzen aan de kant van de weg. Ik had ze niet gezien omdat ik naar iets anders keek. Maar Jo had ze wel gezien.

Dat is het mooie van een groep, veel ogen die veel zien.

← Foto Jo

We rijden op een soort zandweg. Er is een hele mooie, metalen poort van een Hacienda of een landgoed/boerderij. Uit staal zijn vogelsilhouetten gesneden. Grote en kleine trappen, scharrelaars en torenvalken. Op 1 van de ijzeren balken zit een "levende" hop.

Verderop is een uitkijk locatie over de "prairie". Grauwe kiekendief, in het boompje 2 hopen, roodkopklauwier, tapuit. Bij een boerderij iets verder op deze veldweg met veel gaten, kleine torenvalken.

Ook nog een raaf en kuifleeuwerik. Als we terug rijden ligt een doodgereden hoefijzerslang op de weg.

Verderop een grote slang, ca. 1 meter lang, die snel over de weg kruipt. De slangen liggen op het warme asfalt te zonnen/warm te worden. Dit kost velen het leven. Hier ook een buizerd.

We zijn om 18.15 uur terug bij ons hotel in Trujillo. Vooraf zijn we nog even bij de oude stierenvechters arena van Trujillo geweest. Daar is een kolonie kleine torenvalken, maar ze waren ver weg. Later daar nog maar eens kijken.

←Foto Marcel.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

s' Avonds weer dineren op het grote plein, het Plaza Mayor de Trujillo. Hier staat het standbeeld van Francisco Pizarro, veroveraar van Peru, en grote statige oude herenhuizen, paleizen en kerken.

Dag 3 26 april

Om 07.00 uur – nog voor het ontbijt - wandelen we weer over het grote plein met 7 deelnemers. We horen tientallen vogels. Ooievaars klepperen, gierzwaluwen, boerenzwaluwen, huiszwaluwen en we horen een zwarte roodstaart en spreeuwen imiteren. Spreeuwen kunnen veel vogelgeluiden nadoen van andere vogels. Maar ook de ringtoon van een 06 telefoon kunnen ze imiteren.

Er is een oud Moors kasteel, Al Kazaba, gebouwd in de negende eeuw. Er zijn 8 torens in de hoge muren. De binnenplaats is maar 40 m². Bij het kasteel zijn filmopnamen gemaakt voor Game of Thrones. We wandelen buiten de hoge verdedigingsmuren, van wel 15 meter hoog, van de stad.

Koolmees, pimpelmees, putters en gierzwaluwen die veel lawaai maken. Zien we een blauwe rotslijster? Nee. Wel een Afrikaanse treksprinkhaan. Vogelvoer. We gaan na het ontbijt op stap met de hele groep en stoppen buiten de stad bij een grote waterplas en een oud huis.

We staan op een grote steen om over de muur te kijken.

Wat vliegt daar boven het water? Ik weet niet wat het is, het gaat zo snel. Ik heb mijn kijker uitgeleend. Het is een bontbekplevier. Een paartje kleine plevier en steltkluten in het water. Schildpadden, veel dodaars, wilde eenden, meerkoet, zingende nachtegalen, hop, huiszwaluwen tegen de muur naast het water.

Één van de steltkluten heeft een halve snavel. Toch ziet de vogel er goed gevoed uit. Witte kwikstaarten. Bij de Rio Magasca, 2 hopen en eksters. We gaan richting Montanchéz. Veel grauwe gorzen op de afrastering naast de weg. Een scharrelaar vliegt voor de auto langs. Blauwe eksters. Roodborst tapuit. Om 11.40 uur parkeren we de auto op het plein bij het verlaten hotel van Montanchéz.

Hier gaan we wandelen. Een grote groep huiszwaluwen zit bij een waterplas om klei voor hun nest op te halen. Putters en kleine zwartkop. Nachtegalen zingen volop.

Boomleeuwerik zingt mooi. Helaas is er een luidruchtige kraan aan het werk op het pad wat wij willen lopen. Dus ergens afslaan bij een klein zijpaadje, wat een verrassend leuk paadje was, dwars door met stenen ommuurde landbouwtuintjes.

Echtpaar roodborst tapuit. Roodkop klauwier. Hier ook veel kuifleeuweriken.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Jan ziet een klein hagedisje, een Spaanse zandloper. Ze hebben 4 gelige lengtestrepen van nek tot staart, onderbroken door smalle grijze dwarsstrepen, met zwart bruine vlekjes op het lichaam. Inclusief staart zijn ze ongeveer 14 centimeter. Ze eten insecten.

We lopen nu op onbekende maar mooie paadjes. Op de terugweg missen we dan ook de afslag tussen 2 muurtjes. Maar we lopen terug en komen weer op de goede plek terug naar de auto's.

Jeanne heeft een mooie draaihals op de foto gezet. Deze vogel zie je niet vaak. Proficiat.

Boven ons hoofd vloog een lichte dwergarend. Die voerde een mooie vliegshow op en daarom konden we deze zeldzame vogel goed bekijken. Er is ook een donkere vorm van de dwergarend. Die is moeilijker te onderscheiden.

Ruud ontdekt een gekko, die tussen 2 stenen zit. Heel moeilijk te zien. Echte schutkleur. Bijna dezelfde kleur als de stenen.

12.15 uur zijn we terug bij de auto's. Nu eerst maar een natje en een droogje. Ik had gelezen dat er bij het kasteel in Montanchéz zwarte tapuiten broeden. We zijn nog nooit naar het kasteel geweest, en aan de groep gevraagd of we er heen willen. Iedereen wil dat wel, dus op naar het kasteel.

In Montanchéz is het op sommige straatjes erg nauw. Een biervrachtauto blijft dan ook maar gewoon in de straat staan, en daarmee alle verkeer ophoudend. Nadat hij een deel van de lading gelost heeft, gaat de vrachtwagen op een plek staan waar wij kunnen passeren. Bij het kasteel $\frac{3}{4}$ uur wandelen.

Bij het kasteel aangekomen zien we direct al een overvliegende slangenarend en direct daarna een overvliegende dwergarend.

En op de muren een echtpaar blauwe rotslijster. We dachten eerst een zwarte tapuit, helaas...

Heel hoog ook een vale gier. Als we beter kijken komt er een kleine armada vale gieren aan.

Binnen de muren van het kasteel zijn 2 mannetjes zwarte roodstaart aan het donderjagen. Wie is hier de baas en wat is

mijn gebied en wat is jouw gebied.

Zwarte roodstaarten zijn vogels van rotsachtige gebieden. Ze zijn ook in Nederland, maar dan moet je zoeken op industrie terreinen. Of in een dorp op het terrein van de plaatselijke timmerman of bij een boerderij waar betonnen sleufsilos zijn.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Als we terugrijden van het kasteel en op het plein in Montanchéz zijn roept iemand in de bus ... WC en biertje. Wat een goed idee. Ik zie een kroeg en parkeer snel de bus. Dat wordt gewaardeerd. Iedereen naar de wc in de kelder natuurlijk. Die wc's hebben hun beste tijd ook gehad. Vies en geen bril.

Nu op naar Trujillo, waar we vroeg zijn. Even 15 minuten bij het hotel en dan naar Almaraz, naar het moeras bij de kerncentrale. We vertrekken om 16.00 uur. Er zit een zwarte wouw bij een doodgereden kat op de snelweg. Wouwen zijn vaak aaseters. Marcel legt aan Jo een site uit www.birdingplaces.eu waar je nuttige informatie kunt vinden over plaatsen waar (veel) vogels te zien zijn.

Foto Marcel ↑

Bij het moeras horen we een kleine karekiet. Ook een purperreiger boven het riet, een paar tellen en hij/zij laat zich zakken in het riet. Een woudaapje of rietaapje vliegt boven het riet. Ook een blauwe reiger. We horen purperkoeten, maar zien ze niet. Ook purperreigers laten zich horen. Een lachstern vliegt ver weg boven het water. Kraaien plagen een wouw. We rijden bij de hoge watertorens langs en naast de weg een betonnen "sloot" of afwateringskanaaltje.

In een klein boompje een mannetje roodborst tapuit. 2 kleine zilvereigers op een paar dode boomstronken in het water. Tureluur, steltkluten, Turkse tortels en eksters. Bij de 2de watertoren ligt een dode karper op de rand van een betonnen afvoergat te zonnebaden.

We rijden een onbekende weg in. Na enkele kilometers is het een doodlopende weg bij een boerderij. Daar ligt een grote mestvaalt en op die mestvaalt zitten zo'n 40 - 50 zwarte ibissen te foerageren. Witte kwikstaarten en hopen. Als we terugrijden, ligt er een trapslang op de weg. Ester ziet ook 2 reeën lopen. Plotseling weer 2 rode patrijzen op de weg.

Om 18.25 uur rijden we weer door Saucedilla en dan via de snelweg naar Trujillo. 19.10 uur in Trujillo. s' Avonds om 20.00 uur weer dineren op het grote plein.

Dag 4 27 april

Ik sta om 06.40 uur buiten. Er zingen niet veel vogels. Het is nog donker. We gaan met 2 busjes naar het platteland. Hopelijk zien we trappen. Maar helaas, het is toch ver rijden, en we zien konijnen, om 07.30 weer op weg naar het hotel. Veel leeuweriken, blauwe reiger, steltkluten, dodaars, putters, waterhoentjes.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Na het ontbijt weer op stap richting Belém en onze volgende slaappleats. Eerst stoppen we, enkele kilometers buiten Trujillo, links van de weg bij het meertje. Dodaars, hop, steltkluten. Dan door Belém. Nauwe straatjes. Stoppen op een kruispunt en parkeren bijna in de greppel, omdat het hier smal is en het overige verkeer moet er ook nog langs.

We wandelen een landweggetje in. Grasmus, Cetti zanger. Verderop bij een huis stoppen. Torenavalken kasten aan stroompalen. Hier is naast het huis een mooi weiland met heel grote stenen/ rotstun. Zwarte wouwen, tortelduiven, mussen, hop. klapekster, tapuit.

In Torrecilla de la Tiesa gaan we wat inkopen voor de lunch doen in de plaatselijke supermarkt. Daarna in de bar "El Cordobes" naast de supermarkt koffiedrinken.

We rijden op de 508 richting Torrejon el Rubio. We gaan bij de rivier de Rio Almonte lunchen. Daarna hier

wandelen tot het pad ophoudt, en dan terug naar de busjes. Hier ook Spaanse zandlopers en heel veel zonneroosjes.

Rutger ziet een baardgrasmus. Een heel mooi klein vogeltje.

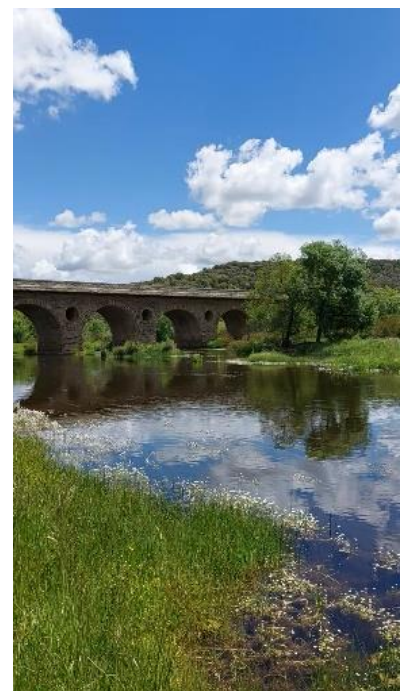

We passeren de "Gierenrots".

In het Spaans de "Salto del Gitano", en blijven hier een tijdje met verbazing rondkijken. Putters, rotszwaluwen, grasmus, cirलगors, grijze gors, gieren, zwartkop, vinken

en Europese kanarie. Zwarte wouwen en een monniksgier, een "rechthoekige" gier met een gekartelde achterrand van de vleugel. Heel veel vale gieren op de rots en zwevend boven onze hoofden.

Verderop rijden we over de Taag via een lang brug. In het hotel waar we nu komen spreken ze helaas geen woord Engels.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Het vinden van de juiste kamers met de nummers is wat lastig. Wat bleek: de platte sleutels waren voor de kamers naast de ingang van het restaurant.

De "eikel sleutels", helemaal aan het einde van de straat, door 1 deur waar de kamers waren.

's Avonds met 8 deelnemers naar de kikkerpoel achter het hotel. Soms zwemmen hier ook slangen in de poel. En ook nu weer. Ruud vangt een jonge ringslang van vorig jaar en laat die aan de belangstellenden zien.

De boomkikkers kwaken hard, maar moeilijk of niet te vinden in de struiken.

Dag 5 28 april

We wandelen achter het hotel een pad door de heuvels. De koekoek horen we en nachtegalen. Plotseling een edelhert vlakbij.

Tegen de nog donkere lucht mooie silhouetten van bemoste bomen.

Roodborst, nachtegalen, boomkruiper, heel veel bijeneters, mooi gevormde bomen.

Kuiflavendel op een "mysterieuze" manier gefotografeerd.

De route is over wildpaadjes, steil, soms een trap. Plotseling vliegt een grote bonte specht enkele meters voor mij uit zijn broedhol. Onder de boom verse houtsplinters. Cetti zangers horen we,

winterkoning, koolmees, zwartkop. Er groeit ook gaspeldoorn. Een zuidelijke variant. Deze plant kan niet tegen vorst.

Roodkopklauwier en weer een edelhert. De hop roept en een merel. Nachtgalen, niet te tellen, zoveel.

Er liggen hoopjes modder. Het lijkt mij niet dat er in deze stenige grond mollen leven.

Roodkop klauwieren en blauwe eksters. De koekoek zit ver weg in een kale boom. Zijn silhouet is goed te zien. Weer veel bijeneters.

Er komen 2 koekoeken aanvliegen. Ik doe het geluid na met mijn mond en ze draaien direct in de lucht. Ze denken dat hier een vrouwtje is die gezelschap zoekt. Ze komen dan dichtbij om de situatie te beoordelen.

We gaan na het ontbijt op pad richting Parque Nacional de Monfragüe.

Nationaal park Monfragüe.

Nationaal park Monfragüe ligt in het noorden van de Extremadura. Hier komen de twee rivieren de Taag en de Tiétar bij elkaar en stroomt verder als de Taag. In deze rivieren zijn 3 stuwdammen gebouwd. Bij Alcántara, Torrejón-Tajo en Torrejón-Tiétar. In de Extremadura is maar één nationaal park.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Het park is sinds 1979 een natuurreserveaat en heeft een oppervlakte van 18.118 ha. In 2003 werd het een Biosfeer reserveaat en in 2007 werd het een Nationaal park. Deze status geeft het park de hoogste bescherming. Het park en de directe omgeving, in totaal 116.151 ha. zijn als Vogelrichtlijngebied (ZEPA) beschermt in het kader van het Natura 2000 netwerk.

Doordat het een bergachtig gebied is, met een grillig reliëf en veel rivieren, zijn mediterrane bossen en struwelen met een hoge natuurwaarde behouden gebleven.

De werkelijke meerwaarde is de grote oppervlakte aan " Dehesas ", boomweides die zich uitstrekken van noord naar zuid door het Nationale park. Hier vinden vele dieren en vogels voldoende schuil- en nestgelegenheid en er is volop voedsel te vinden.

Vale gier, Spaanse keizerarend, havikarend, slechtvalk, kleine bonte specht, zwarte tapuit, en blauwe rotslijster zijn een aantal vogels die u hier kunt bewonderen.

In het gebied van de Extremadura zijn 344 vogelsoorten gespot. 228 soorten broeden hier ook regelmatig.

Het Dehesa landschap kent een 4 jarig ritme omdat de steeneiken, die hier van nature groeien, om de 4 jaar gesnoeid worden. Takken en de dikke, leerachtige bladeren worden gebruikt als veevoer. De eikels worden aan de Iberische varkens gevoerd. Zo nu en dan wordt er tussen de bomen graan verbouwd of de grond blijft braak liggen. Het hout van steeneiken is hard en de bast wordt gebruikt voor het looien van huiden. Als gevolg van een gevarieerd gebruik komen er veel vogelsoorten voor: hop, scharrelaar, blauwe ekster, blonde tapuit, bijeneter, roodkopklauwier, baardgrasmus en zwarte spreeuw.

De naam Extremadura is een verbastering van het woord Extremo Duero. Dat betekent " aan de overkant van de Duero ". De rivier de Duero is een rivier in het noordoosten van Extremadura. Herders gingen vroeger in de winterperiode de Duero over omdat daar nog voldoende voedsel was voor hun schapen.

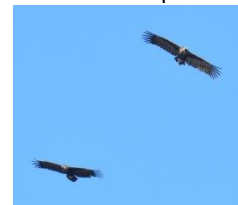
Opnieuw naar de " gierenrots " waar we gisteren ook waren.

Maar eerst stoppen bij Puente del Cardinal, de oude brug uit 1450. Gebouwd in opdracht van de Bisschop van Plasencia.

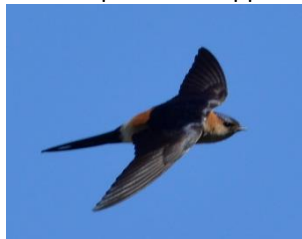
Vinken zingen, zwarte ooievaar, putter, rotszwaluwen, en helemaal boven op de rotsen een blauwe rotslijster.

Aan de overkant van de weg een edelhert. Deze dieren zijn niet schuw, want er wordt er hier niet op gejaagd.

Plotseling 2 monniksgieren hoog boven ons.→

Verder op reis en stoppen bij de rivier Arroyo de la Vid. Het eerste deel is vlak. Achteraan is het lastig lopen.

Smalle steile paadjes en scherpe stenen naast het water. en we doen het deze keer niet. Op de brug heb je ook een prachtig uitzicht over de rivier en de vogels die er rondvliegen.

Roodstuitzwaluwen. Deze zwaluwen bouwen een heel mooi nest onder bruggen en overhangende rotsen. IK klauter naar beneden om onder de brug te kijken, maar hier geen roodstuitzwaluw nesten helaas. Nachtegalen, monniksgieren, wouwen, rotszwaluwen, Cetti's zangers, hoog in de lucht wel een stuk of 40

bijeneters.

Bij de gierenrots gaan we nog even rondkijken. Raven, weer heel veel gieren, zwaluwen, nachtegalen. En een slechtvalk heel hoog boven de gierenrots.

Om 11.00 uur rij ik terug naar Trujillo om Marianne haar paspoort en wat andere spullen op te halen. Ruud gaat met de groep naar het kasteel van Monfragüe. Op de EX 308 zie ik op de heenreis een grote groep gieren in een weiland zitten en tientallen vliegen rond. Ik zie een kadaver liggen in het weiland. Om 12.52 uur ben ik bij het hotel in Trujillo en krijg de spullen van Marianne mee.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

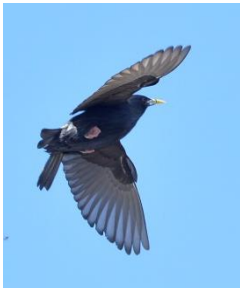
Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

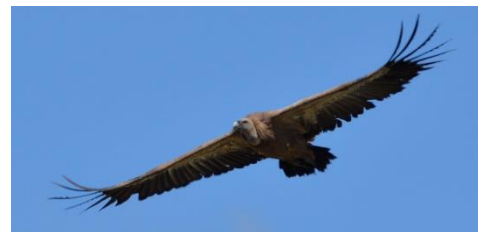
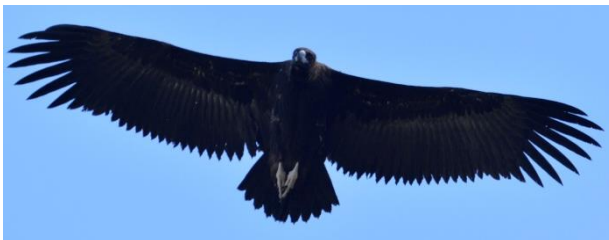
Het is erg druk in Trujillo. Er lijkt een groot feest aan de gang en de meeste straten zijn afgesloten. Ik zie marktkooplui op pleinen. Ieder voorjaar is er een kaasfeest in Trujillo. Wij zagen al de grote tenten op het centrale plein in de stad. Er worden dan meer dan 300 kaassoorten uitgesteld. In de hotels zijn er speciale kaas menu's te krijgen.

Op de terugweg maak ik wat foto's van zwarte spreeuwen.

Die zien we veel, maar meestal blijven ze niet lang stil zitten. Aan de overkant van de weg zit een hop te roepen op het dak van een schuur.

Een Iberische klapekster met een licht rozige buik zit even verderop op een stroompaal. Bij de grote groep gieren stop ik en kan veel foto's en filmpjes maken.

De groep gieren, monniksgieren en vale gieren is ongeveer 200 stuks groot. Misschien meer, want ik kan niet zien wat er achter de heuvel zit. Ook veel wouwen die een hapje proberen te bemachtigen.

Ik rij terug naar Monfragüe en ga bij de grote Taag brug wachten op de groep. Er vliegen mooie alpengierzwaluwen rond, wel een stuk of 10. Dit is een grote gierzwaluw in Europa. Komt sporadisch in Nederland. Deze vogels vliegen snel, maar met een trage vleugelslag en diepe vleugelslagen. De witte buik steekt af tegen de zwarte achterkant. Ruud belt waar ik

ben. Ik wacht bij de brug waar we altijd naartoe lopen. Maar Ruud wist dat niet en is weer terug gewandeld naar de parkeerplaats bij het kasteel. Dan naar het hotel, even rust en opfrissen en nog even op stap.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

We gaan naar de Mirador de la Tajadilla en daarna over de stuwdam. Bij een bosje, wielewaal, boomkruiper, boomklever, kuifmees. Aan de andere kant van de weg loopt een pad naar een huis en een gedenksteen uit de oorlog. In een boom zit een cirrator te zingen. Lastig om de vogel goed te zien. Het is bijna 18.30 als we naar het hotel gaan. Ruud ziet nog reptielen onder een verrotte en omgevallen boom.

's Avonds nog even naar de kikkerpoel met een paar deelnemers. Eerst vonden we een kleine pad en Ruud vertelt dat padden wel 20 jaar of ouder kunnen worden en heel groot.

We zijn nog geen 50 meter verder als Anton zegt "moet je hier zien, een grote pad". Er zit een pad van wel 500 gram of meer en volgens Ruud, de reptielen deskundige, zeker meer dan 20 jaar. We kunnen de pad oppakken en aaien en hij/zij geeft er niets om.

Zo'n grote pad hebben velen nog nooit gezien. De pad is meestal schemer/'s nachts op om zijn kostje bij elkaar te scharrelen.

Het voedsel bestaat meestal uit ongewervelden. De belangrijkste vijanden zijn vogels, zoogdieren en slangen. De vrouwtjes worden het grootst, tot 15 centimeter. Hier in zuid Europa is het de ondersoort *Bufo bufo spinosus*.

Dag 6 29 april

Het is 07.00 uur als we de weg schuin oversteken en een pad naar beneden lopen. Dit pad was enkele jaren geleden een zandpad. Nu is het bestraat met natuursteen. Nu kunnen mensen met een handicap hier ook komen. Het pad is aangelegd met Europese subsidie.

We horen patrijzen, nachtegalen, wielewalen. Beneden zijn bruggetjes aangelegd zodat het voor iedereen toegankelijk is. Beneden

varkens. Een wielewaal vliegt dat je geen foto kunt maken. slaapplek 2 kleine plevieren.

Foto Jo ↑

Foto Marcel ↑

wroetplaatsen van wilde langs, maar dat gaat zo snel Op het veldje vlak bij onze

Foto Jo ↑

Na het ontbijt weer op stap. We zijn nog maar net vertrokken als ik in een flits een westelijke blonde tapuit op een verkeersbord zie zitten. Stoppen en zoeken. We zoeken met z'n allen de vogel, maar helaas. Als ik de heuvel op loop zie ik de vogel toch, maar de deelnemers beneden zien de vogel niet. De foto's van de vogel zijn van Jo, in de avond gemaakt. Nadat we 's middags terug kwamen is er nog een groepje gaan zoeken na het avondeten. En ze kwamen met goed nieuws terug. Ze hadden de vogel op dezelfde plek gevonden waar ik de ochtend zocht. De linker foto is met avondlicht, de vogel zit op een ijzeren bescherming voor bomen, zodat vraat door edelherten lastig is. De rechter foto is de originele kleur. De foto in het midden is van Marcel die het groepje "westelijke blonde tapuit jagers" op de foto gezet heeft.

Bij de eerste stop – Mirador de la Tajadilla Villareal- zien we weinig. Alleen een edelhert die ligt te herkauwen aan de overkant van de rivier. Hier heb je wel een mooi uitzicht op de rivier en de stuwdam.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

Er is een overdekte vogelkijkhut. We horen wel een wielewaal. In de rivier alleen een blauwe reiger. Geen gieren op de rots aan de overkant van de rivier. Wel mussen en zwaluwen die om de rotsen vliegen. Putters en vinken.

We gaan over de stuwdam en stoppen op dezelfde plek waar we gisteren ook waren. Boomklevers, meerdere boomkruipers horen we vinken, pimpelmees, groenling, pimpelmees. Een wielewaal vliegt voorbij, en er komt er nog eentje bijzitten ergens tussen het groen. We steken de weg over en gaan wandelen bij een verlaten huis waar ook een gedenksteen staat van een oorlog, er staat geen datum bij. We zoeken allemaal de wielewaal, maar Frank vindt de vogel. De vogel zit heel ver weg maar duidelijk te zien met kijker en telescoop.

Jo lukt het zelfs om een duidelijke foto te maken.

Foto wielewaal van Jo.

Hier ook onze eerste roodborst in de Extremadura. Er vloog ook een sperwer langs die achterna gezeten werd door de 2 wielewalen. Heel apart. Meestal zijn het andere vogels – kraaien, eksters, gaaien - die roofvogels plagen. Een donkere dwergarend? Een lastige klant deze!

Verderop is nog een gierenrots – Mirador de la Portilla del Tiétar - en daar is de Spaanse Keizerarend vaak te zien. 3 jaar geleden was deze vogel hier en had een nest aan de overkant van de rivier in een boom. Blauwe rotslijster en rotszwaluwen. We lunchen hier ↓, maar daar hebben we plotseling geen tijd meer voor.

Heel hoog komt de Spaanse keizerarend aanzeilen met lichte voorranden van de vleugels. Met de kijker en telescoop goed te zien.

Een foto met een grote lens levert ook nog een herkenbare foto op. Zaterdag zien we het nest op de berghelling in een boom.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

De rotszwaluwen hebben een nest in het hokje.

13.30 uur gaan we weer op stap. Ruud zag net een mooie parelhagedis.

Na een kleine expeditie in Torrejon – smalle straatjes en scherpe bochten - hebben we toch een dorpscafé gevonden. Stijl van vele jaren terug.

Maar de bediening is helemaal in orde. De uitbater van het café slooft zich uit om iedereen van een drankje en een hapje te voorzien.

Om 15.30 vertrekken we uit Torrejon. Esther zag een paar rode patrijzen in een weiland. Een hop roept en een zwarte wouw vliegt over. De koekoek roept en bijeneters op een hek.

Rutger en Aart waren vooruit gewandeld. Bij een klein riviertje zien ze ijsvogels. De koekoek roept en rotszwaluwen evenals roodstuitzwaluwen vliegen hier rond.

We gaan, nadat we bij het hotel geweest zijn met nog een paar deelnemers naar de gierenrots. Een zwartkop mannetje en vrouwtje scharrelen bij de bus in een boompje.

Kleine zwartkop en een broedende zwarte ooievaar. Monniksgieren en putters.
Een blauwe rotslijster heel dicht bij.
De broedende zwarte ooievaar hebben we eerder hier niet opgemerkt.

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

dag 7 30 april

Vandaag alle bagage in de auto en al vogels kijken naar het vliegveld in Madrid. Om 09.15 uur vertrekken we naar het moeras gebied bij de kerncentrale bij Almaraz.

In het muurtje van natuursteen bij onze verblijfplaats, naast de 2 kranen waar je drinkwater kunt tappen, had ik deze dagen al enkele malen een pimpelmees zien verdwijnen. Eerst dacht ik dat het vogeltje water, wat uit de kranen drupte, dronk. Maar ze hebben een nestje in de muur en op de foto komt één van de ouders naar buiten met de uitwerpselen van de jongen in de snavel.

Bij Almaraz een donkere vorm van de dwergarend, ook een monniksgier, koereigers en er komen zwarte ibissen aanvliegen.

Er vliegen aardig wat lachsterns boven het water. Een grote stern met zwarte snavel en een zwarte pet. Een flits en de ijsvogel was voorbij en ging in een boom zitten. Op het meer veel aalscholvers. Nachtegaal en Cetti zangers laten zich goed horen. Ook visdiefjes.

Ook nog een purperkoet, niet goed te zien want de vogel blijft een beetje verborgen in het riet. Vale gier en ooievaars klepperen. Enkele purperreigers komen omhoog uit het riet, maar verdwijnen er ook weer snel in. Je hoort ze wel lawaai maken in het riet. Een ekster. Cetti zangers.

Er komt nog 1 zwarte stern voorbij. Het duurt nog een tijdje voor deze vogel in Nederland arriveert.

2 vrouwen die in de lucht wat ruzie maakten of wat nader kennis wilden maken. Zeg het maar.

Vechtende vrouwen

2 hoogspanningsmasten, heel ver weg, zitten vol vogels. Ik zei eerst ibissen, maar het zijn allemaal aalscholvers.

Ook nog een blauwe ekster. Die blijven niet lang stilzitten.

Er groeit hier een plant waar niemand van de groep iets vanaf weet. Dat het een distelsoort is, is wel duidelijk. Na wat zoekwerk thuis ben ik

erachter dat het de *Onopordum illyricum* is. Het is een distelsoort die bekend staat onder de algemene naam Illyrische distel. Deze plant is inheems in Zuidwest- Europa. Geïntroduceerd in andere landen wordt het daar als een schadelijk onkruid ervaren. Komt vooral voor op rotsachtige grond in Mediterraan gebied. Hommelplanten. De purperkoeten in het riet maken veel lawaai. We horen ook rietaapjes of ??????

SNP vogelreis naar Extremadura. Van 24 april t/m 30 april 2022

Verslag gemaakt door Herman Postma.

Foto's gemaakt door H. Postma.

Foto's van anderen met naam erbij.

We gaan toch maar op weg naar het vliegveld. We rijden dezelfde weg terug als op dag 1. Links de toppen van de Credos, waar de toppen meer dan 2500 meter hoog zijn met de sneeuwtoppen en rechts het grote kasteel van Saucedilla.

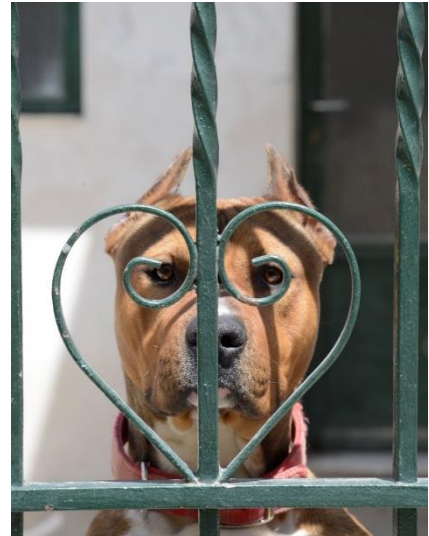
Wij hebben mooi weer gehad, rond de 20° C. Geen regen. Onderweg tanken omdat de tank weer vol moet zijn bij inleveren van de bus. Tegelijk ook een kop koffie of iets dergelijks in het naastliggende restaurant.

Ik heb de TomTom aan, maar dat ding weet niet hoe je het snelst op de luchthaven komt. Hij stuurt ons door de drukke stad Madrid. Marianne stapt midden in de stad uit omdat ze hier even blijft. Gelukkig activeert Ludger Google Maps op de telefoon en dat brengt ons op het vliegveld.

Om 16.00 uur zijn we door de veiligheid controle en 16.25 kunnen we inchecken.

Iedereen bedankt voor de prettige samenwerking op deze mooie vogelreis naar de Extremadura.

Ook namens Ruud.

Houdt in het veld altijd de ogen wijd open. Er is altijd iets bijzonders te zien.

Herman Postma